

BERGBEKLIMMEN

WE WILL, WE WILL...

ROCKIES!

'Hi guys, how is it going?' Op elk moment van de dag, overal waar we komen en door iedereen worden we zo aangesproken. Canadese, spontane vriendelijkheid, je wordt er meteen vrolijk van...

In Smoke Bluffs lacht het jammen ons toe. Voor het eerst wagen we ons aan het trad- en crackklimmen in het deelmassief Octopus Garden. Menig Canadees staart ons toch even aan als we hen dit vertellen.

STUCK IN A SQUAMISH CRACK...

In Smoke Bluffs lacht het jammen ons toe. Voor het eerst wagen we ons aan het trad- en crackklimmen in het deelmassief Octopus Garden. Menig Canadees staart ons toch even aan als we hen dit vertellen.

Linkervuist klemmen, een voet in de barst draaien en opduwen. Met wat geluk vindt de rechterhand enkele meters verder een ideale plek voor cam 'blue to the rescue'.

Heerlijk jammen en laybacken in rechte barsten, brede, diagonale, fingercracks, twee parallellopende, met of zonder hindernissen in de route .

De hardnekkig bijtende muggen en de stand van de zon vertelt ons dat het tijd is voor het climbing festival. Drie dagen lang organiseert het Arc'teryx Arcademy allerhande activiteiten gaande van yogaworkshops en rescue clinics tot presentaties door klimmers. Zo heeft Hazel Findlay het over angst en focus bij het klimmen. Katie Bono vertelt over haar snelheidsrecord op de Denali en Rob Pizem beschrijft de ideale klimpartner. Ook is er een fotowedstrijd waarbij een gewone en een bekende klimmer een dag gevolgd worden door een topfotograaf. John Price kaapt de eerste prijs weg met een schitterende reportage. Dit al

" DAARACHTER BEVINDT ZICH EEN ENORME GLETSJER EN KOM JE IN DE WONDERE WERELD VAN DE GRANIREUZEN TERECHT... "

les vindt plaats onder the Chief, in het hart van Squamish.

Geïnspireerd door deze fotoreeks proberen we de appelblauwzeegroene meren onderaan de panoramaridge, de multipitch 'Starček' in the Cheakamus gorge, de peak van de Grand Sentinel met onze camera te vereeuwigen.

Al is het gekletter van de Shannon Falls of de geur van de dennenbossen zo groot als België niet op een foto vast te leggen. In de verte fluisteren de sneeuwtoppen ons toe. We ruilen het magische gevoel van granietrotsen onder onze vingers in voor sneeuw onder de voeten.

WHERE THE ROAD ENDS, THE ADVENTURE TO MOUNT GARIBALDI BEGINS

Het alpinisme in Whistler valt niet te vergelijken met een beklimming in de Alpen. De aanlopen zijn bijzonder lang. Er zijn geen hutten en de omschrijving in de verjaarde topo zorgt voor extra avontuur. We ploeteren elf kilometer door de sneeuw tot aan Elfin Lakes. De meren zijn nog bevroren en overal ligt een dikke sneeuwlaag. Het lijkt wel winter.

Voor de meeste mensen houdt het hier op. Wij zetten onze tocht verder richting bivakplaats. Met onze wandelstokken tikken we voor elke hoek, zodat de beren horen dat er mensen in aantocht zijn. Plots verdwijnt het pad in de afgrond en een rij stenen maakt duidelijk dat je beter rechtsomkeer maakt. Zo komen we aan de verkeerde kant van de rivier terecht. De stroming maakt het onmogelijk om over te steken. We stappen steeds hoger in de hoop een brug of een smaller stuk van de rivier te vinden. Het is al laat wanneer we eindelijk aan de overkant raken. De geplande bivakplaats ligt nog zevenhonderd meter hoger en het begint al wat te duisteren. We smelten sneeuw voor het avondmaal en beslissen de beklimming komende nacht extra vroeg aan te vatten.

Na een korte nacht volgt een lange dag. De sterrenhemel is prachtig en het klimmen vordert goed. Als we de bivakplaats ofte een losliggende rotsgraat bereiken, zijn we blij dat we gisterenavond beneden konden slapen. Driehonderd meter onder de top staan we voor een enorme 'bergschrund'. Een blik naar elkaar maakt duidelijk dat we dit risico niet willen lopen. De zonsopgang tussen de omliggende bergen maakt de mislukte toppoging voor een stuk goed en we beginnen aan de lange terugweg.

BACK TO THAT BEAUTIFUL PLACE, THE BUGABOOS

De Bugaboos, een verborgen plek waar alpinisme en rotsklimmen samensmelten, is ons hoogtepunt van de reis. We laten de asfaltweg van Spillimacheen, een gehucht met vijf huizen, achter ons en slaan de 4x4 weg in. De 48 kilometer op deze weg vol putten en bulten lijkt een eeuwigheid te duren. Een paar pick-ups hebben hier minder last van en razen onze Kia Forte huurauto voorbij. Behalve een kudde geiten is hier niemand te bespeuren. De muziek op de radio gaat over in geruis. Gsmbereik zijn we al langer kwijt. We voelen ons echt 'in the middle of nowhere'.

Volledig onder het stof parkeren we onze 'macheen'. Alle auto's worden omheind door kippendraad, stokken en stenen. Porcupines, een soort stekelvarkens, durven de kabels van de wagens stuk te bijten. Ook wij bakenen onze Kia mooi af en vertrekken zwaar geladen onder een bloedhete zon richting basecamp. Applebee dome staat vol met tenten van heel wat klimmers. Rugzakken worden opgehangen zodat de chipmunks, kleine eekhoorns, niet tot bij het eten kunnen. De vorige dag was er door deze diertjes aan mijn energiekeuken geknabbeld. Ze vinden zelfs de weg tot in de kofferruimte van de auto.

Dus ik doe mee en hang mijn rugzak veilig aan de haak. De bekendste Spires van de Bugaboos zijn the Pigeon, Snowpatch en Bugaboo Spire. Het is dan ook leuk dat we op elk van deze rotsformaties een route kunnen klimmen. Op de Pigeon Spire doen we de West Ridge 5.4, nemen we de Conrad Kainroute op Bugaboo Spire 5.6 en gaan we voor de route Surfs' up 5.9 op Snowpatch.

De aanloop voor elke beklimming loopt over een steile sneeuwcol. Daarachter bevindt zich een enorme gletsjer en kom je in de wondere wereld van de granietreuzen terecht. Bij de laatste multipitch op Snowpatch is het bij de eerste twee lengtes wat zoeken naar de route. Om de hoek wordt het pas echt mooi. Van op een enorme ledge, richel, klim je een mooie barst.

" MET WAT GELUK VINDT DE RECHTERHAND ENKELE METERS VERDER EEN IDEALE PLEK VOOR CAM 'BLUE TO THE RESCUE'..."

De Squamishskills komen hier goed van pas. Ook bij de volgende lengte is het een kwestie van jammen. Eens we boven zijn, is het nog even klauteren op de graat tot we de rappelstand vinden. Met een pleister hermarkeren we het midden van het touw en halen we ons rappelsnelheidsrecord. We dalen de col voor de derde keer deze week af. Het begint een dagelijkse routine te worden. Als we om 21 uur bij de tent arriveren, zien we op de top van Bugaboo Spire nog veel lichtjes. Onze tentburen zullen daar zelfs de nacht doorbrengen.

OUT AND AWAY TO LAKE LOUISE, JASPER, BANFF & CANMORE

De schoonheid van dit land blijft ons verbazen. Wilde dieren langs de weg, gigantische meren. Tot zover nog maar één regendag. De rook door de naburige bosbranden maakt het zicht hoogstens een dag wat minder goed. We brengen de laatste week door in de nationale parken. Dit jaar bestaat Canada 150 jaar dus is de toegang gratis. Leuk mee genomen, want het eten en de campings zijn behoorlijk duur. De gele schoolbus brengt ons naar Louise Lake. Aan de achterkant van het meer klimmen we enkele mooie sportroutes gaande tot 5.10b-5.10c. In Canmore vinden we een afgelegen camping vlakbij een meer. 's Nachts horen we de wolven huilen. Van hieruit willen we klimmen, maar het gebied is afgesloten wegens 'bear in area'.

Het kost ons niet veel moeite om de plannen te wijzigen, want er zijn buitensportmogelijkheden in overvloed hier. Even later peddelen we met een kano op de verkwikkende Bowl river. Eén van de laatste rotsen van de Rockies is de Yamnuska. Op deze wand zitten meer dan duizend lengtes. Wij kiezen er de multipitch 'Direttissima' 5.8 uit. Na twee uur klimmen tot aan de voet van de wand begint mijn oog te prikken. De linker contactlens valt uit. Ik zie dat er scheurtjes in zitten. Halfblind klimmen is niet echt een optie. Het afdalen met een oog is al een grote uitdaging. De volgende dag ondernemen we een nieuwe poging. Dit keer klimmen we de route wel tot boven uit. Wat zoeken naar de lijnen, een overhang, traverserend stuk en op het einde nog een stevige chimney, schoorsteen. Naar ons aanvoelen is het niveau wat harder dan een 5.8. Dus een volwaardige afsluiter van ons Canadees avontuur. 🏔️

4

REISWIJZER

Beste periode

Op elk moment van het jaar kan een buitensporter zijn hart ophalen in Canada.

Tijdens de herfst, winter en lente is het een waar skiparadijs.

Zelfs in de zomermaanden ligt er op veel plaatsen nog sneeuw.

Afgelopen zomer was het bijzonder warm. Zo waren er op veel plaatsen enorme bosbranden.

Vervoer

Vliegtuig Amsterdam - Vancouver met overstap in Toronto.

Onze huurauto konden we ophalen in Vancouver en lieten we kosteloos achter in Calgary.

Niet alle wegen zijn geasfalteerd.

Accommodatie

In drukke periodes is het aan te raden om een camping te reserveren.

Veel campings werken via 'self registration'. Wij deelden ook soms een plaats met andere mensen.

RV's in de grootte van een lijnbus is geen uitzondering. Daarom hebben heel wat campings geen douche of stromend water.

Meestal zijn ze wel gelegen in de buurt van een rivier.

Kostprijs

De prijzen in de supermarkt worden zonder taksen weergegeven. Het leven in Canada is duurder dan wij hier kennen.

Routes

De meeste routes zijn tradroutes. Naast een setje nuts komt een dubbele rack friends van 0,3 tot 3 zeker ook van pas.

In Squamish zijn er genoeg granieten barsten om je leven lang te crackklimmen. Je vindt er zowel sportklimgebieden als multipitchroutes.

In de Bugaboos heb je ook wat alpiene ervaring nodig.

Andere tips

De nationale parken zijn zeker ook een bezoek waard: o.a. Banff, Jasper, Louis Lake, etc.

Maak voldoende lawaai als je gaat wandelen. Zo horen de beren dat er mensen in aantocht zijn. Zorg ervoor dat je het eten telkens goed opbergt en geen resten achter laat.

Beren, maar ook chipmunks schrikken niet terug voor wat menselijk voedsel.

Foto pagina 44: Patricia lake in Jasper National Park

Foto pagina 45: Panoramaridge met zicht op Garibaldi Lake

Foto pagina 46: Bugaboo Spire via Kain route 5.6

Foto pagina 47:

Boven: A rack and a crack to attack

Onder: Bugaboo - Snowpatchcol als opwarming van de dag